

سومین همایش ملی گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پایدار

همدان ۱۷ اردیبهشت ۱۳۹۴

توانهای طبیعی گردشگری جنوب ایران، طبیعت گردی (اکوتوریسم)، ژئوتوریسم (زمین گردشگری) و رابطه آن با توسعه پایدار

اشرف السادات باقری

دکترای جغرافیا و برنامه ریزی شهری، هیئت علمی بنیاد دائره المعارف اسلامی، ۰۹۱۲۲۹۷۵۲۵۰، a.bagheri@rch.ac.ir

چکیده

گردشگری در بیشتر کشورها به عنوان یکی از عوامل اصلی ایجاد اشتغال، کاهش نرخ بیکاری، افزایش درآمد ارزی و بهبود تراز پرداختها مورد توجه است. درآمد حاصل از اکوتوریسم و ژئوتوریسم بر رشد و توسعه اقتصادی ملی و جوامع محلی اثر گذاشته، موجب حفاظت محل و تکریم فرهنگهای گوناگون و حقوق بشر می گردد. این دو زیرشاخه گردشگری می تواند در گستره جهانی شدن، با ایجاد رابطه ای پویا و خلاق بین طبیعت و فرهنگ یک منطقه با گردشگران، جریانهای جدیدی را در آینده برای توریسم جهانی، صلح و توسعه پایدار فراهم نماید.

امروزه کشورها به توانهای اکوتوریستی و ژئوتوریستی خود توجه ویژه ای دارند با توجه به اینکه ایران دارای قابلیت های مهمی در این زمینه است شناخت و برنامه ریزی در جهت استفاده بهینه از این توانها ضروری است از این رو در این مقاله با استفاده از روش کتابخانه ای با استناد به کتابها، مدارک، منابع و تحقیقات موجود بر مبنای تحقیق تحلیلی_ توصیفی به بررسی مفهومی اکوتوریسم و ژئوتوریسم پرداخته شده است و سپس توانهای ژئوتوریستی و اکوتوریستی جنوب ایران به همراه پیشنهاداتی بررسی گردیده است.

واژه های کلیدی: توریسم، ژئوتوریسم، اکوتوریسم، گواتر، چابهار.